

om, at man fra den nye Regerings Side i det hele ønsker at stille sig forstaaende og velvilligt overfor det kommunale Selvstyre, en Forstaaelse og Velvillie, vi just ikke kunde siges at nyde godt af under det Ministerium, hvori Alberti havde Sæde. Han laa som bekendt i daglig og haardnakket Krig med Københavns Kommunalbestyrelse saavel i smaat som i stort.

I denne Sammenhæng maatte jeg maa-ske fremføre et Ønske, som ogsaa er fremsat i Københavns Kommunalbestyrelse, nemlig at faa Borgerrepræsentationens Medlemstal udvidet fra 42 til 55. Det skal jo ske ved Lov. Der er omkring i Byraad og Kommunalbestyrelser et almindeligt Ønske om Udvidelse nu, da de nye Valg-regler træde i Kraft. Frederiksberg ønsker saaledes en Udvidelse fra 15 til 21 Medlemmer. Jeg har læst, at Odense, Aalborg og Aarhus ville foranledige en fælles Sammenkomst for at raadslaa om en lignende Udvidelse af deres Medlemstal. Jeg har ogsaa set, at Landsogne have andraget derom, og at Amtsraadene flere Steder have stillet sig velvilligt dertil. Man har aabenbart nu, da de kommunale Opgaver stadig vokse, en Trang til at drage flere Kræfter ind til dette Arbejde. Desuden komme nu Kvinderne med, kræve deres Plads og skulle have deres Arbejde og deres Ansvar. En saadan Udvidelse vil saa langt fra gaa imod den sidst vedtagne kommunale Valglovs Grundsætninger, at den tværtimod vilde stemme godt med de Bestræbelser, der gjorde sig gældende her i Tinget for at gøre Forholdstalsvalgmaaden saa effektiv som muligt. Jo flere Repræsentanter der skal vælges, des bedre kunne alle Anskuelse og alle Interesser blive repræsenterede.

I denne Forbindelse vil jeg ligeledes udtale min Glæde over den højtærede Konseilspræsidents Løfte om en retfærdig Valgkredsordning og meget anmode den høje Regering om at fremsætte Forslaget saa hurtigt og dette høje Ting om, hvis Forslaget da er godt og retfærdigt, at fremme det saa hurtigt, at det kan blive vedtaget her i Tinget inden Jul. Den sidste Valgkredslov er, saa vidt jeg ved, af 24. December 1894. Vi havde den Gang Valg den 9. April 1895. Jeg erindrer, det var i sidste Øjeblik, at denne Valglov blev vedtagen, naar Valglisten i de nye Kredse skulde udarbejdes i rette Tid. Nu have vi ganske vist $1\frac{1}{2}$ Maaned længere Respit. Vi behøve jo ikke at faa Valg før den 29. Maj, men alligevel vil jeg anse det for rigtigst, at Valgkredsloven bli-

ver fremmet inden Jul, og jeg vil ikke anse dette for udelukket, naar Regeringen tager denne Sag i sin Haand og sætter al Kraft ind derpaa, at der kan skaffes Enighed eller i hvert Fald et overvældende Flertal i dette Ting for en retfærdig Valgkredslov. Jeg ser ganske vist, at Højre paa det sidste Delegeretmøde atter har fremsat Kravet om Forholdstalsvalg, skønt Forslaget derom er forkastet i selve Landstinget, og skønt det er givet, at Kravet om Forholdstalsvalg til Folketinget maa rejse Kravet om en Reform af Landstingsvalgretten, hvad ogsaa adskillige Højremænd begynde at forstaa. Saaledes har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) anerkendt det. Men dertil kommer den aldeles afgørende Omstændighed, at vil man arbejde for Forholdstalsvalg, kunne vi ikke faa en retfærdig Valgkredsordning inden det forestaaende Folketingsvalg, thi Forholdstalsvalg forudsætter en Grundlovsændring.

Men vil man, hvad ogsaa Højre synes at ville, at Forsvarssagen skal til en virkelig Folkeafgørelse, er det nødvendigt at faa en retfærdig Valgkredsordning forinden. De, der ikke tør eller ikke ville gaa med til en retfærdig Valgkredsdeling i denne Samling, enten de høre til Højre eller Venstre, vise derved, at de ikke have Tro paa, at Forsvarssagen vil kunne samle et Folketingsflertal, som er Udtryk for et virkeligt Folkeflertal.

Naar nu Valgkredsloven kommer til Behandling, vil jeg meget henstille, at man samtidig gennemfører en nem lille Reform, nemlig Indførelsen af Omvalg. Det har tidligere været drøftet her og har, saa vidt jeg erindrer, egentlig vundet Tilslutning fra alle Sider. Ogsaa den højtærede forrige Konseilspræsident udtalte ved Lejlighed, at han intet havde derimod. Det vil lette alle Partier deres Valgstilling, og det vil lette Valgtaktikken i høj Grad. Jeg ser, at Højre ogsaa har faaet sine Rebeller. De voldte jo ikke saa lidt Uro paa Højres Delegeretmøde. De vilde have opstillet Højremænd i samtlige Landets 114 Valgkredse, men flere besindige Højremænd sagde: Nej, det gaar ikke, det er dræbende for Forsvarssagen. Dette viser, at ogsaa Højre er interesseret i Omvalgsinstitutionens Indførelse, thi saa vilde Højre kunne stille Kandidater op i alle 114 Kredse. Saa vilde alle Partier i første Omgang kunne opstille rene Partikandidater paa Grundlag af Partiets Program, og ved Omvalgene kunde Partierne saa gaa sammen, som de syntes, deres In-